

ERASMUS EXPERIENCE by Dino

POZNAŃ

Od početka svog studija imao sam veliku želju provesti semestar na stranom sveučilištu. Oduševljavala me ideja o upoznavanju jedne nove kulture, mnogo novih ljudi i stjecanju puno novih iskustava. Stoga sam se nakon „odrađenog“ preddiplomskog studija odlučio i prijaviti na program studentske razmjene, od ove godine pod novim imenom – Erasmus+. Kako neke popularnije destinacije poput Münchena i Valencie ove godine nisu bile moguće opcije za razmjenu, odlučio sam se prijaviti za Poznań u Poljskoj.

Nakon rezultata natječaja uslijedio je period s puno papirologije, e-mailova, raznih potvrdi, raspitivanja oko smještaja i sl. No, svi uključeni u ovaj dio (profesori, Erasmus koordinatori itd.) znaju da postoji određeni kaos u svemu tome te se svi prilagođavaju situaciji i olakšavaju nama studentima taj dio s papirologijom. Hrvanje s papirologijom trajalo je praktički od rezultata natječaja do samog odlaska u Poznań krajem rujna.

Stigao sam u Poznań pomalo uplašen jer nisam doslovno nikoga poznao. U tom periodu je samo troje studenata iz Hrvatske bilo u Poznańu na razmjeni. No ta „uplašenost“ je brzo nestala jer postoji događanje koje se zove – orientation week. Tijekom tog tjedna studenti domaćini predstavljaju grad – danju i noću studentima koji su stigli na razmjenu. U tom tjednu sam upoznao puno ljudi iz najrazličitijih dijelova Europe, a s dijelom njih se čujem i dan danas. Najviše studenata na razmjeni bilo je iz Španjolske i Turske. Tako smo za vrijeme orientation

weeka posjetili gradsku pivovaru, stadion (na kojem je Hrvatska igrala prvu utakmicu na Euru 2012.!), imali smo organizirano razgledavanje grada, posjet tradicionalnom poljskom selu itd. I naravno, svaki dan partijanje do jutra. Nakon tog tjedna slijedilo je odmaranje od proteklog tjedna i prve prave fakultetske obaveze.

Super je bilo to što su na sveučilištu na kojem sam bio – University of Adam Mickiewicz – organizirali posebne predmete na engleskom namijenjene primarno studentima na razmjeni, stoga je 90 % studenata

na predmetima koje sam slušao bilo s razmjene. Dio kolegija koje sam slušao bili su više projekti gdje je cilj bio napraviti seminar/prezentaciju ili nešto slično na određenu temu, a dio su bili klasični predmeti slični našima. Kao jedan od izbornih kolegija uzeo sam i kolegij Poljski jezik, te sam ga čak i puno naučio u tom jednom semestru. Više puta mi se na ulicama u Poljskoj dogodilo da su mi ljudi rekli da jako dobro pričam poljski za nekog tko nije odavde. Učenje poljskog jezika ubrzala je činjenica da je u studentskom domu u kojem sam boravio pričanje engleskog jezika bila dosta rijetka stvar.

Tzv. Erasmus staff je zbilja brinuo o nama. Gotovo je svaki tjedan bila organizirana jedna aktivnost, od paintballa, nogometa, izlazaka pa do humanitarnih akcija poput davanja krvi, darovanja poklona za one manje imućne. Prije Božića organizirana je svečana večera na kojoj je svatko prisutan morao spremati nešto specifično za svoju domovinu, pa smo svi imali prilike isprobati svakojake specijalitete iz krajeva diljem Europe.

Putovanja su sastavni dio Erasmus. Svaki je mjesec isti Erasmus staff organizirao i putovanje u gradove diljem Poljske. Kako je prijevoz (avion, bus, vlak) puno jeftiniji nego u Hrvatskoj, iskoristio sam tu činjenicu što je više moguće, a što je rezultiralo s dosta potrošnje i još više prelijepih iskustava. Gradovi van Poljske koje sam posjetio su: London, Stockholm, Berlin, Amsterdam i Prag, a u Poljskoj smo posjetili gradove Kraków, Wrocław, Varšavu, Gniezno, Gdańsk, Oświęcim (Auschwitz).

Od ostalih stvari vezanih uz studij, valja spomenuti da je javni prijevoz vrlo jeftin (i prijevoz općenito) i da tamošnji studenti nemaju menze poput naših gdje se ostvaruje popust na prehranu, no diljem grada postoje razni restorančići gdje se sa pokazivanjem studentske iskaznice može dobiti popust na obrok, obično nekih 15-20%. Namirnice su općenito nešto jeftinije nego u Hrvatskoj, ali neznatno. Zanimljivo je da u Poljskoj uopće nema tradicije ispijanja kave, pa je stoga i cijena kave duplo viša nego u Hrvatskoj (tamo se jeftina kava plaća 15-tak kuna). Također, Poljaci sve svoje filmove i emisije sinkroniziraju, pa je npr. odlazak u kino bio otežan, jer je većina filmova koja se prikazivala bila sinkronizirana na poljski, rijetki su filmovi bili sa subtitlovima. Ako budete u budućnosti imali priliku, kušajte tzv. pierogie. To je tradicionalna poljska hrana najsličnija našim knedlama/talijanskim tortelinima i ima više od stotinu načina na koje se može spremati – slatko, slano, kiselo, pečeno, kuhano itd.

Poznań mi je pružio vrlo lijepo iskustvo u semestru u kojem sam boravio tamo, te sam doma ponio neke uspomene i upoznao ljude koje ne bih mogao da se nisam odvažio i otišao na razmjenu. Ukoliko bilo tko od vas čitača bude u Poljskoj, preporučio bih i posjet Poznańu, vrijedi ga vidjeti.

- Dino Železnjak